

РАДНА ВЕРЗИЈА

Закон о изменама и допунама Закона о заштити конкуренције

Члан 1.

У Закону о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, број 51/09), члан 15. мења се и гласи:

„Доминантан положај има учесник на тржишту који, због своје тржишне снаге, може да послује на релевантном тржишту у значајној мери независно у односу на стварне или потенцијалне конкуренте, купце, добављаче или потрошаче.

Доминантан положај на релевантном тржишту се утврђује у односу на релевантне економске и друге показатеље који одређују положај учесника на тржишту, а нарочито:

- структуру релевантног тржишта и тржишни уделе и/или
- стварне и потенцијалне конкуренте и/или
- економску и финансијску снагу и/или
- степен вертикалне интегрисаности и/или
- предности у приступу тржиштима снабдевања и дистрибуције, и/или
- правне или чињеничне препреке за приступ других учесника тржишту, и/или
- снага купца и/или
- технолошке предности, права индустријске својине и друга сродна права.

Претпоставља се да учесник на тржишту има доминантан положај на релевантном тржишту ако је његов тржишни удео 40% или више. Комисија утврђује доминантан положај на релевантном тржишту у сваком појединачном случају у односу на показатеље из става 1. и 2. овог члана.

Два или више правно независна учесника на тржишту, могу да имају доминантан положај ако су повезани економским везама тако да на релевантном тржишту заједнички наступају и/или ако између њих не постоји значајна конкуренција (колективна доминација)“.

Члан 2.

У члану 17. став 1. тачка 2) мења се и гласи: 2) „стицања од стране једног или више учесника на тржишту, непосредне или посредне контроле у смислу члана 5. став 2. овог закона над другим учесником на тржишту или више учесника на тржишту, или делом, односно деловима других учесника на тржишту“.

Члан 3.

У члану 32. став 3. мења се и гласи: „Финансијским планом утврђују се укупни приходи и расходи Комисије укључујући и издвајања за средства резерви“.

Став 5. мења се и гласи: „Ако се годишњим обрачуном прихода и расхода утврди да су укупно остварени приходи Комисије већи од остварених расхода, разлика се након издвајања средстава за резерве, уплаћује у буџет Републике Србије“.

Члан 4.

У члану 38. став 8. мења се и гласи: „Против закључка из става 5. овог члана није допуштена посебна жалба, осим ако овим законом није другачије прописано“.

Став 9. брише се.

Досадашњи став 10. постаје став 9.

Члан 5.

У члану 45. став 3. мења се и гласи: „ О захтеву из става 1. овог члана одлучује закључком председник Комисије, а против закључка којим се захтев одбацује или одбија допуштена је посебна жалба о којој одлучује Савет“.

Члан 6.

Наслов изнад члана 47. брише се.

Члан 7.

Изнад члана 52. додаје се наслов који гласи:

„Посебне одредбе о поступку због повреде конкуренције“.

Члан 8.

У члану 56. став 2. мења се и гласи: „Закључак из става 1. овог члана, против кога је допуштена посебна жалба, доноси председник Комисије, а по жалби против закључка одлучује Савет“.

Члан 9.

У члану 57. ст. 4., 5. и 7. бришу се.

Досадашњи став 6. постаје став 4.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

(5) „Принудно извршење мере заштите конкуренције односно процесног пенала, као и повраћај средстава у случају њиховог умањења или поништаја одлуком суда, спроводи пореска управа у складу са прописима који уређују наплату пореза.“

Досадашњи став 8. постаје став 6.

Члан 10.

Комисија може донети закључак о прекиду поступка испитивања повреде конкуренције, којим се одређује мера из члана 59. овог закона, ако странка предложи поравнање и у ту сврху понуди услове и рокове за извршење мере.

Предлог за поравнање странка може ставити у року од годину дана од дана покретања поступка испитивања повреде конкуренције, односно у року за изјашњење из члана 38. став 2. овог закона, у зависности који рок раније протиче.

Ако Комисија утврди да је вероватно да ће се на основу предложених услова отклонити, односно спречити поновно наступање повреде конкуренције, закључком ће одредити меру на основу датог предлога, с тим да Комисија није у потпуности везана за услове из предлога.

Закључак из става 1. овог члана се доноси ако странка у потпуности сарађује у поступку пред комисијом, као и другим случајевима када комисија утврди да постоје оправдани разлози у погледу економичности поступка.

Закључком из става 1. овог члана се одређује рок за извршење мере и за доставу доказа о испуњењу услова из мере.

Поступак ће се наставити, у року не дужем од пет година од дана извршења радње, односно од последњег дана временског периода извршења радње, ако:

- битно се промене околности на којима се заснивао закључак о прекиду поступка;
- странка не испуни обавезе из мере, односно не достави одговарајуће доказе о томе;
- закључак о прекиду поступка донет на основу нетачних или неистинитих података које је доставила странка.

О поступању странке по закључку о прекиду поступка, Комисија води рачуна по службеној дужности.

Закључак о прекиду поступка, односно наставку поступка, доноси Савет Комисије.

Члан 11.

У члану 60. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

(5) „Решење из става 1. овог члана Комисија може да укине ако се измене услови под којима је изузеће одобрено, односно да поништи ако се изузеће заснива на нетачним или неистинито приказаним чињеницама или ако се изузеће злоупотређава“.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 12.

У члану 62. став 1. реч „та“ брише се.

Став 4. мења се и гласи: „Комисија је дужна да донесе решење у поступку испитивања концентрације у року од четири месеца од дана покретања поступка по службеној дужности“.

Члан 13.

У члану 65. став 1. мења се и гласи: „Комисија је дужна да донесе решење по пријави концентрације у року од месец дана од дана пријема потпуне пријаве у смислу прописа из члана 63. став 4. овог закона, у складу са чланом 37. овог закона, односно закључак о спровођењу испитног поступка из члана 62. став 2. овог закона“.

Став 4. мења се и гласи: „ Ако се утврди да пријава не испуњава услове из члана 61. овог закона или да подносилац није извршио допуну непотпуне пријаве по налогу Комисије, пријава се одбацује закључком који доноси Председник Комисије.“

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

(5) „Решење из става 1. овог члана Комисија може да поништи ако је решење донето на основу нетачних или неистинито приказаних чињеница“.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 14.

У члану 68. став 3. мења се и гласи: „Мера заштите конкуренције не може се одредити протеком пет година од дана извршења радње или пропуштања испуњења обавезе, односно од последњег дана временског периода извршења радње из става става 1. овог члана“.

После става 3. додају се нови ст. 4., 5., 6. и 7. који гласе:

„(4) Застарелост из става 3. овог члана прекида се сваком радњом Комисије предузетом ради утврђивања радње из става 1. овог члана и одређивања мере заштите конкуренције. Када Комисија води поступак против више учесника на тржишту или удружења учесника на тржишту, застарелост се прекида даном када је било ком од учесника на тржишту који има положај странке у поступку достављен поднесак Комисије.

(5) После сваког прекида, застарелост почиње поново да тече, али се поступак испитивања повреде конкуренције не може водити протеком двоструког периода утврђеног ставом 3. овог члана.

(6) Мера заштите конкуренције не може се наплатити протеком пет година од дана извршности решења Комисије, односно одлуке суда, ако је покренут управни спор. Застарелост се прекида сваком радњом надлежног органа предузетом ради наплате мере заштите конкуренције

(7) После сваког прекида, застарелост почиње поново да тече, али се поступак наплате не може водити протеком двоструког периода утврђеног ставом 6. овог члана“.

Члан 15.

У члану 70. став 1. тачка 1) мења се и гласи: 1) „не поступи по захтеву Комисије да јој достави или саопшти тражене податке или јој достави или саопшти нетачне, непотпуне или лажне податке у смислу чл. 44.,47. и 48. овог закона“. После става 3. додају се нови ст. 4. и 5. који гласе:

(4) „Решење из става 1. тачка 3) овог члана, доноси се након подношења пријаве концентрације, за период од истека рока из члана 63., па до дана подношења пријаве концентрације.“

(5) „ Ако је поступак покренут у смислу члана 62., па је у поступку утврђено да предметна концентрација није спроведена уопште, или није спроведена у целости, доноси се решење из става 1. тачка 3) овог члана, за период од истека рока из члана 63., па до доношења закључка о покретању поступка.“

Члан 16.

У члану 71. мења се 1. став тако да гласи:

„Против коначног решења Комисије може се поднети тужба суду у року од 30 дана од дана достављања решења странци, по којој одлучује Привредни апелациони суд.“

Члан 17.

У члану 72. став 4. и став 5. мењају се и гласе:

(4) „ Рок за доставу тужбе са прилозима Комисији на одговор је 15 дана од дана пријема у суду, а рок за давање одговора је 30 дана од дана пријема тужбе на изјашњење.“

(5) „ Суд ће донети одлуку по тужби најкасније у року од 3 месеца од пријема одговора на тужбу односно од протеча рока за одговор на тужбу“.

После става 5. додају се нови ст. 6. и 7. који гласе:

(6) „ Рок за доставу ванредног правног средства са прилозима на изјашњење је 15 дана од дана пријема у суду, а рок за давање одговора је 30 дана од дана пријема ванредног правног средства на изјашњење.“

(7) „ Врховни касациони суд ће донети одлуку о ванредном правном средству најкасније у року од 3 месеца од пријема одговора на ванредно правно средство односно од протекла рока за овај одговор“.

Члан 18.

Поступак пред Комисијом који до дана ступања овог закона није окончан, наставиће се по одредбама овог закона.

Изузетак је одредба члана 1. која се примењује у поступку који је покренут након ступања на снагу овог Закона.

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.